

Sematikus fa

A Dráva utcába költöztem, a Vizafogó és az Újlipót
 Határába. Társadalmi osztályomnak megfelelő
 Panellakás nyolcadik emeletéről bámulok lefelé
 Egy nemzeti színű drónra. Halkan sistereg,
 Majd a fátyolos koraőszben tovalibben. Az építő-
 Munkásokat jött ellenőrizni, akik a rakpart felújítása
 Miatti közterületi munkálatokat végzik éjszaka,
 Hogy senki ne lássa, amikor eltorzul az arcuk
 És fekete kúpokat öklendeznek az aszfaltra.
 Néha felfelé mutogatnak, ilyenkor beljebb
 Húzódok az erkélyen, de valószínűleg csak a drón
 Miatt aggódnak ők is, hiszen a kúpozást szabály-
 Szerűen kell végezniük, mert a műszak után
 Be kell szolgáltatniuk a fennmaradó példányokat.
 Fürdőköpenyben várakozok, köldökömből sematikus
 Fa növekszik. Csökevényes ágaira a Duna felől
 Berepülő madarak, ritkán denevérek telepednek.
 A kúpozást általában ezzel a fásítással kísérem.
 Nem hiszem, hogy zavarnánk egymást, noha
 Ebben a társadalmi rendszerben nagyon nehéz
 Pontosan átlátni a közerkölcsök és magánbűnök
 Közti illékony hierarchiát. Vérnyomásom magas.
 A fa növekedését ennek ellenére kávézással igyekszem
 Serkenteni, noha a túlzott izgalomtól a rügyek is
 Felfakadhatnak, mire a denevérek szopni kezdenek.
 Mondta is nekem egyszer egy lány, hogy intellektuális igényei
 Kielégítésére mindig tart egy ilyen férfit. Ettől nem leszek
 Boldog, de különösebben szomorú sem. Fásítok
 Tovább és a drónra gondolok. Miért repült tova? Miért
 Nem barátoktunk össze a megfigyelés közben? Ha már
 Mindkettőnknek dolga akad itt ezen a hűvös
 Estén, miért nem alkotunk közös családot,
 Ahogy azt minden állampolgár megérdemelné?

Reakciós szerelem

Fogadj örökbe, vezérem, legyek komisz fiad,
Vagy lányod, ha így jobban becsülnél. Kiáltok
Ánuszi mélyből! Lehetsz kemény is velem,
Mert élvezem hányattatásom. Tündérek
Országá leszünk most újra. Hajnal hasad.
Miközben a kapitalistákat fenyegetem
Kis kezemmel, te csitítgatsz, hogy aludjak szépen,
Gyöngyöző homlokomra a nemzeti teher kiült.

Mert a szigorú rend örvén lettiünk egységben,
Nem minden kék nélkül ugyan, de mégis büszkén
Járok utánad. Kívánságom ne nézd le, vezérem,
Jó szügyként akarlak. Csinálj gyereket nekem,
Ha már én is a gyermeked vagyok. A termelés
Így lehet zavartalan. Búgó orchideák falkája
Kíséri léptünk a keresztény kertben. Ad hoc!

Mintha mindig is erre készültem volna. Neked
Tanultam meg olvasni. Az első futó izgalomtól
Gyötörve feszes tested boltíve alá élveztem.
Lacrimosa dies illa. Salakos csókjaink a faj mélyén
A dolgozó tömegnek kedveznek. Gyömszölj,
Malasztal teljes vezérem! Boldog cipód
leszek az idők alkonyán.